

Начало>Съдебни процедури>Видеоконферентна връзка>Наръчник

Наръчник

2.2. Искането

17. Естеството на искането за използване на видеоконферентна връзка в рамките на правна взаимопомощ или при снемане на показания е различно при гражданските и наказателните производства, като в приложение III се съдържа подробна информация.

Изготвени са формуляри както за граждански, така и за наказателни производства, като те се изпращат от молещия съд до замоления съд в другата държава (при наказателни дела използването на формуляр не е задължително). Формулярите съдържат информация за контакт със страните по делото и представителите, както и данни за съда. В някои случаи може да се включи и информация за плащанията във връзка с използването на оборудване или езиците, които ще се ползват по време на видеоконференцията.

18. По граждански дела, в регламента за снемане на показания от 2001 г. се предвиждат две възможности за използването на видеоконферентни връзки при трансграничното снемане на показания:

Съгласно членове 10—12 молещият съд може да поиска от замоления съд в друга държава-членка да получи правото негов представител или страните да присъстват или да участват в снемането на показания от замоления съд чрез видеоконферентна връзка. Това искане може да бъде отхвърлено единствено ако е несъвместимо с правото на държавата-членка на замоления съд или поради значителни практически трудности. В член 13 се предвиждат принудителни мерки за изпълнение на искането. Въпреки това обаче, по силата на член 14 свидетелят може да се възползва от правото си да откаже да дава показания в съответствие с правото на държавата-членка на молещия или на замоления съд. Съгласно член 17 молещият съд може пряко да снее показанията в друга държава-членка със съгласието на централния орган или на компетентния орган на съответната държава-членка. В съответствие с член 17, параграф 4, централният орган или компетентният орган е задължен да даде възможност да се използва видеоконферентна връзка за тази цел. В член 17, параграф 2 се уточнява, че прякото снемане на показания може да се осъществи само ако се изпълнява на доброволна основа.

Освен възможността за принудителни мерки, основните разлики между двата метода засягат също съдилищата, отговорни за снемане на показанията, и приложимото право.

19. Молещият съд изпраща на замоления съд искането за видеоконферентна връзка и необходимата информация, заедно с формуляр А или формуляр И от Регламент (ЕО) № 1206/2001.

Отговорът на искането се изготвя с други стандартни формуляри. Съдът използва формуляр Д, когато отхвърля искане за участие чрез видеоконферентна връзка, изпратено до съд в друга държава-членка. В случай на пряко снемане на показания централният орган или компетентният орган е задължен в рамките на 30 дни (въз основа на формуляр Й) да уведоми молещия съд дали искането може да се приеме. Ако искането бъде прието, молещият съд може да получи показанията в указания от него срок.

20. По наказателноправни въпроси замолената държава-членка трябва да даде съгласието си за разпит чрез видеоконференция, при условие че използването на видеоконферентни връзки не противоречи на основните принципи на нейното право и ако тя разполага с техническите средства за целта.

При изпълнението на искане за правна взаимопомощ могат да се прилагат принудителни мерки (напр. призоваване за явяване и съответна санкция в случай на неявяване), ако правонарушението, посочено в искането, е наказуемо и в замолената държава-членка.

21. Когато видеоконферентното оборудване, което ще се използва, не се предоставя от молещия съд, всички разходи по предаването, включително разходите за наемане на оборудване и на технически персонал, който да работи с него, първоначално ще бъдат отговорност на органа, отправил искането за видеоконференцията, и трябва да бъдат поети от него.

В съответствие с Регламент (ЕО) № 1206/2001 общият принцип е, че изпълнението на искане за пряко снемане на показания не дава възможност за никакъв иск за възстановяване на такси или разходи. Въпреки това обаче, при искане на замоления съд, молещият съд следва да осигури възстановяването на разходите, произтекли от използването на видеоконферентно оборудване.

Последна актуализация: 17/11/2021

Тази страница се поддържа от Европейската комисия. Информацията на тази страница не отразява задължително официалната позиция на Европейската комисия. Комисията не поема никаква отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. За да се запознаете с правилата относно авторското право за страниците на ЕС, моля прочетете правната информация.